

Dolge bo vzelo, predno bomo zopet zaupali Japonski, je rekel predsednik Roosevelt

V vrnitvi s Pacifika ni določil dneva konca vojne; Zed. države bodo zahtevale baze v bližini Japonske.

Bremerton, Wash., 12. avg. — Predsednik Roosevelt, se je vrnil z obiska ameriških baz po Pacifiku, je danes govoril po radiu ameriškega naroda. Ob tej priliki je izjavil, da bodo morali Japonci tekom dolgih let pokazati voljo sodelovanja, predno jim bodo zopet zaupali.

Govoril je s krova neke krite hiše, ki ga je pripeljala z Alabame. Izjavil je, da ker ne more več verjeti "besedi in časti" Japonscev, bomo morali dobiti baze v njih obližini, da bomo pač lahko napredovali. Roosevelt si je ogledal tudi Harbor ter razne Aleutske otokove. Od doma je bil od 13. julija v svojih besedah je pokazal, da je bolj kot kdaj prej prepričan o zmagi, toda niti z besedami ni namignil, kdaj bo konec vojne na Pacifiku ali v Evropi. Rekel pa je, da je s svojimi poveljniki v polnem sporazumu glede nadaljnjega bojevanja proti Japoncem.

Predsednik je apeliral na narod, da nadaljno kooperacijo pri naporu ter zadrževal, da vojna končana prej, ako bomo imeli dovolj potrebščin na Pacifiku.

Roosevelt je izjavil, da ne bo več, da si ne želimo drugega.

VOJŠKI DELAJO VELIKO PREGRAVICE PROGEMU NAREDNIKU V ARMADI

Chicago. — Trojčki Gieritz, ki je po 19 let, služijo pri isti vojaški enoti, ki ne more razločiti narekovanja od drugega. Bratje so bili poslani k vojakom v juliju 1943 in poslani na treningo vsake vojaške enote.

Če pa armadno vodstvo ne bo razločilo, da vsi dvojčki in trojčki

lahko služijo pri isti vojaški enoti, če hočejo. Tako so prišli skupaj tudi bratje Gieritz v Camp Famingdale, N. Y.

Ko je mati trojčkov slišala, da ima narednik sinov, se je zasmejala in rekla, da to ni nič čudnega, ko jih pa komaj ona sama razloči.

V Zed. države je bilo pripeljanih 26,416 vojnih ujetnikov

Washington. — Do 1. avgusta je bilo dopeljanih v Zed. države 226,416 vojnih ujetnikov, poročila vojni oddelek vlade. Samo tekom meseca julija jih je bilo dopeljanih 30,000.

Mnogo jih je zaposlenih pri delih, zlasti v državah Michigan, Wisconsin, Illinois, Minnesota, New York, New Jersey in Delaware.

Od dela so izvzeti fizično nesposobni, častniki in podčastniki. Od italijanskih vojnih ujetnikov jih je 34,326, ki so se prostovoljno javili za razna dela. Od teh so izločili vse fašistične in nacistične simpatičarje.

V Ameriki je zopet skupina avstralskih nevest

San Francisco. — Sem je dospelo iz Avstralije 295 Avstralk, ki so soproge ameriških vojakov. To je že tretja skupina Avstralk, ki je dospela v Zed. države na domove svojih mož. Avstralske neveste so bile presenečene, ko so zagledale na pomolu 74 otroških vozičkov, ki so bili pripravljeni za dojenčke, ki so jih Avstralske pripeljale s seboj.

Kupujte vojne bonde!

Tedenski koledar za racioniranje

KONZERVE — Playe znamke A-8 do Z-8 ter A-5 do F-5 iz knjige 4, vsaka za 10 točk, so v veljavi zdaj.

MESO, sir, sirovo maslo itd. — Rdeče znamke A-8 do Z-8 in A-5, B-5 in C-5 iz knjige 4, vsaka za 10 točk, so v veljavi zdaj.

SLADKOR — Znamke 30, 31 in 32, vsaka za 5 funtov, so v veljavi zdaj. Znamka 40 je za preživljanje in sicer za 5 funtov ter je veljavna do 28. februarja 1945. Kdor hoče več sladkorja za preživljanje, naj napravi prošnjo pri svojem odboru za racioniranje. Priložiti mora znamko 37.

CEVLJI — Znamki 1 in 2 iz knjige 3 sta veljavni zdaj za nakup novih čevljev.

GAZOLIN — Kupon 12 iz knjige A je veljaven do 21. septembra, vsak za 3 galone; B-3 in C-3 ter B-4 in C-4, dokler jih imate kaj. Deset dni prej predno poteče knjiga B ali C, morate napraviti prošnjo za novo.

KOLESA — Samo oni mora dati pregledati avtna kolesa, ki bi rad dobil nova. Komefikalna vozila jih pa morajo dati pregledati vsakih šest mesecev ali na vsakih 5,000 milj, kar pride prej.

Ofenziva v Franciji je povsem zagonetna

Tat ima zdaj zelo važno nalogo

Price, Utah. — V enem izmed tujakšnih časopisov je bil oglaš sledeče vsebino: "Oseba, ki mi je ukradla 24. julija mojo uro budilko, naj isto vrne takoj, ali me naj pride vsako jutro buditi ob 6.15."

VEČ SLADKORJA BO OD 1. SEPT.

Sladkorna znamka 33 iz vojne knjige 4 bo veljavna od 1. septembra naprej za 5 funtov sladkorja. Tako naznanja urad za kontrolo cen.

Ta znamka bo veljavna za nedoločen čas. Urad za kontrolo cen postavlja v veljavo po eno novo znamko na vsaka dva meseca in pol.

Premier Churchill je prišel v Italijo

Rim. — Angleški premier Churchill je došel v Italijo, da si ogleda bojno fronto. Pred par dnevi je bil v Normandiji, kjer se je posvetoval s poveljniki.

Nemci baje že zapuščajo bolgarsko ozemlje

London. — Reuterjeva depeša iz Svice zatrjuje, da se umičejo nemške čete iz Bolgarije v Romunijo. V Bolgariji so baje ostale samo še nemške elitne čete v garnizijah. Poročila zopet zatrjujejo, da so bolgarski oddelci v Turčiji, kjer skušajo dobiti pri zavezniških pogojih za premirje.

Lloyd stavi, da bo vojna do 15. sept. končana

London. — Lloydova zavarovalna družba stavi 6 proti 1, da bo vojna v Evropi končana do 15. septembra. Ista družba je prej stavila 8 proti 5, da bo vojna trajala do 31. oktobra.

Most v Jadranu so razbili Commandos

Rim. — Zavezniški Commandos so v sredo ponoči napadli otoka Čres in Lušinj, južno od Istre ter razbili most, ki veže oba otoka. Napadalcii so dobili tudi več nemških ujetnikov.

Bolgarski dnevniki bodo imeli samo 2 strani

Washington. — Od 7. avgusta naprej ne sme biti noben bolgarski dnevnik tiskan na več kot na dveh straneh. Tedniki pa ne smejo obsegati več kot štiri strani. Vest je bila poročana potom radia iz Dunaja.

Iz raznih naselbin

Ely, Minn. — Tukaj je umrla Cecilija Ferderbar, stara 62 let. Na Elyju je živela 40 let. Zapuščala moža, pet sinov (tri pri vojakih) in pet hčera, vsi odrasli kakor tudi brata in sestro v Ameriki. — V bolnišnici v Evelethu je umrl Joseph Moren iz Gilberta, star 70 let. Poleg žene zapuščala štiri poročene hčere, štiri sinove (enega pri vojakih) in 15 vnukov. — V Duluthu je umrl Frank Kerze, rojen l. 1864 v Dvorske vasi pri Velikih Lahščah na Dolenjskem. V Ameriki je bil 54 let, do leta 1915 v Evelethu, potem pa v Nel Duluthu. Oba z ženo, katero je zadel mrtvoud, sta bila pripeljana v bolnišnico St. Mary's kjer je on umrl, ona pa še živi.

West Mineral, Kans. — Tukaj je umrl Ignac Černe, star 65 let, doma od Stange pri Litiiji. V Ameriko je prišel l. 1904. Zapuščal pet sinov (tri pri vojakih), štiri hčere, ženo, tri brate, sestro in štiri vnuke, v starem kraju pa pet sester, če še žive.

Cooperstown, N. Y. — V bolnišnici v Williamsportu je 20. jul. umrl John Zagar. Star je bil 65 let.

Okrajni semenj v Berea

Po dveh letih odsotnosti bo letos zopet okrajni semenj ali "fair" za okraj Cuyahoga v Berea, O. Začne se v četrtek in zaključuje v nedeljo. Odprt bo vsak dan od osmih zjutraj pa do polnoči.

Tajnica naznanja

Dorothy Strniša, tajnica dr. 137 ABZ odhaja na konvencijo. Članice naj se v njeni odsotnosti obrnejo v društvenih zadevah na naslov: 6505 Bonna Ave., tel. ENdicott 6254 in sicer od 6 do 8 zvečer.

Zadušnica

Jutri ob desetih bo darovana v cerkvi Marije Vnebovzete maša za pokojno Margaret Marolt.

Sovražnik ne ve, kaj zavezniški nameravajo. V Rimu se je sestal Churchill z raznimi voj- skovodji

Sedanje zavezniške operacije v Franciji so povsem tajne. Prodiranje ameriških čet je zlasti misteriozen. Glavni stan izjavlja, da mora ostati ves program zaenkrat tajen, ker od tega zavisí ves uspeh zavezničkov ter življenje ameriških, angleških in kanadskih čet.

Skoro 1,000 težkih bombnikov je z italijanskih baz metalo bombe na francosko in italijansko riviero. Njih tarče so podobne onim pred invazijo v Normandiji.

Da se nekaj velikega pripravlja v Sredozemlju je dokaz dejstvo, da so odlične ameriške vojaške osebnosti dospeli v Rim, kjer se že nahaja angleški premier Churchill. Tam je tudi ameriški pomožni vojni tajnik Patterson. Celo nemški radio je poudarjal, da pomeni navzočnost Churchilla v Rimu nekaj posebnega.

Ameriški bombniki so napadali tarče na obrežju južne Francije, zlasti med Nico in Marseljem. Tam so razbijali betonske utrdbe, radijske instalacije in drugo. Enake tarče so razbijale na obrežju Normandije pred invazijo.

Od ameriških pozicij vzhodno od Le Mansa in v smeri proti Parizu ni nobenih poročil. Vsa poročila so pod strogo cenzuro.

Samo generalni štab ve, če je ost ameriške ofenzive namenjen proti Parizu, ali ima namen zajeti v past 100,000 Nemcev 7. armade. O ameriških četah, ki so pred štirimi dnevi planile skozi Le Mans, ni nobenih uradnih poročil.

Neko radijsko poročilo je na-

glašalo, da so Amerikanci že pred Parizom, toda glavni stan molči o tem.

Iz vsega tega skrivnostnega obnašanja in trdovratnega molčanja iz zavezniškega glavnega stana se da soditi, da pripravljajo zavezniški novo invazijo. Kje — to je pa zaenkrat še vojaška tajnost.

IZ BOJNE FRONTE

(Pondeljek 14. avgusta)

FRANCIJA—7. nemška armada je na popolnem umiku po cestah proti Parizu. Pot za umik je samo 18 milj široka.

ITALIJA—8. angleška armada je zavzela Empoli, 15 milj zapadno od Florence. V severnem delu Florence so še vedno Nemci. Po ulicah so boji med domačini in nacisti.

PACIFIK — Admiral Nimitz misli, da se bo Japonska podala še predno je bodo skušale zasesti ameriške čete.

RUSIJA — Rusi so poglali Nemce čez reko Biebrza, ki je zadnja velika vodna prepreka pred Vzhodno Prusijo, ki leži 15 milj za reko.

Pomagajte Ameriki, kupujte vojne bonde in znamke.

Naši fanje - vojaki

V SLUŽBI

ZA SVOBODO IN DOMOVINO

Od neke onstran Atlantika piše Cpl. Milton J. Laurence, sin Mr. in Mrs. Joseph Laurence iz 942 Alhambra Rd., da je bil 4 dni z nekaj tovariši v Rimu na dopustu. V Rim so jih pripeljali z letalom in zopet nazaj na bazo. Rim jim je razkazoval ameriški Rdeči križ. Ogledali so si slavne katacombe, katedralo sv. Petra ter so bili tudi v avdicijenci pri sv. Očetu.

Mrs. Margaret Ahlin iz 1101 E. 66. St. je naročila sobotno Ameriško Domovino svojim trem sinovom in sicer: Pfc. Ed. E. Ahlin, 35045232 Cn. Co. 4th Inf., Forth Benning, Georgia.

Stanley Ahlin S 1/C neke na Atlantiku.

Frank J. Ahlin, S 2/C USNAF Roosevelt Field, Mineola, Long Island, N. Y.

Vsi trije so člani društva Glas clevelandskih delavcev št. 9 S. D. Z.

Mr. in Mrs. Joseph Perpar, poznani izvrstni papirar in dekorator, 1041 E. 177. St. sta naročila sobotno Ameriško Domovino sinu Pfc. Josipu, ki preganja Japonce neke po Pacifiku. Le po njih, Jožek!

John Petrovič, 1246 Norwood Rd. je naročil sobotno Ameriško Domovino bratu na naslov:

Velikajna proslava Gregorčičevega dne v kulturnem vrtu

Čeraj popoldne je bilo v slovenskem kulturnem vrtu nekaj posebnega, nekaj posebnega v kulturnem življenju slovenskega naroda.

Nato je nesel pesnik Ivan Zorman krasen venec k spomeniku Simona Gregorčiča, spremljan od bujnih slovenskih narodnih noš. Na častnem mestu je bila gđc. Mary Smrekar, sestra pokojnega pesnika Andreja Smrekarja in ožja rojakinja pesnika Gregorčiča. Prizor je bil veličasten in zlati sončni prameni so se veselo poigravali na raznolikih bojah krasnih narodnih noš.

Nato je Ivan Zorman v krepkih besedah govoril o našem nesmrtnem pesniku Gregorčiču. Rekel je, da se Slovenci ne moremo ponášati s slavnimi kralji in vojskovodji, ki bi nam izvojevali zemljo, a da pa imamo slavne može, ki so nam prinesli kulturo in izobrazbo in nas potom nje uvrstili med druge kulturne narode.

Med te naše kulturne prvake štejejo tudi pesnika Gregorčiča, ki ga lahko prištevamo med najpopularnejše naše pesnike, ker njegovo pesem je prav tako sprejel preprost človek. Zorman je naglašal, kako je znal prav Gregorčič najlepše izražati s pesniško besedo bol svojega naroda, pa ga je znal obnem tudi tolažiti, mu vlivati poguma ter ga bodril z upanjem na lepše srečnejše dni. Vse to je globoko zapopadeno v Gregorčičevi pesnitvi: V peplini noči, katero je potem Ivan Zorman govoril v krasni in divni recitaciji. In ko je Mr. Zorman na koncu ponovil preroške besede Gregorčičeve: Le vstani, vstani borni narod moj, do danes v prah teptan; tvoj dan ni več pepelni dan, tvoj je vstajenja dan... smo se vsi v duhu spomnili na našo poteptano rojstno domovino ter s pesnikom in deklamantom vzklicali: da, tvoj je vstajenja dan in ta ni več daleč...

Nato je spregovoril nekaj iskrenih besed naš neumorni narodni delavec Anton Grdina, kateremu gre predvsem zahvala, da se je vršil ta večerjšnji dan v kulturnem vrtu. Mr. Grdina je predsednik vrta in silno agilen ter neprestano na delu zanj. Ob kratkem je nekoliko orisal zgodovino kulturnih vrtov ter poudarjal, kako dobijo od mestnih uradnikov vedno prijazno sodelovanje.

Potem je nastopil pevski zbor Zvon, ki je zapel dve pesmi: Dneva nam pripelji žar, in pa Rože je na vrtu plara.

Naša slovenska pesem se je divno poigravala po parku in plula čez vrhove dreves tje pod sinje nebo, kot bi hotela opozarjati ves svet nase s pravico najlepše pesmi na svetu. Zvon je bil deležen tople aklamacije od naroda.

Potem je govoril v angleščini srbski duhovnik Rev. Kozamara, ki je povedal, da je prišel šele pred nekaj dnevi v Cleveland in da ni nikdar mislil, da imajo Jugoslovani v Ameriki nekaj takega kot je ta sijajni kulturni spomenik. Poudarjal je, da smo tudi Jugoslovani, kot drugi kulturni narodi, prinesli s seboj v to deželo svoje najboljše in to dali svoji novi domovini, to je svojo bogato kulturo.

Potem je zapel venček narodnih pesmi kvartet: Frank Kuret, Frank Hočvar, Albin Modic in Joe Milavec. Lepo so peli in prav radi smo jih poslušali.

Dalje na 3. strani.

"AMERIŠKA DOMOVINA"AMERICAN HOME
SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER

(JAMES DEBEVEO, Editor)

6117 St. Clair Ave. Cleveland 3, Ohio.
Published daily except Sundays and Holidays

NAROČNINA:

Za Ameriko in Kanado na leto \$6.50. Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.50.
Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.50. Za Cleveland, po pošti, pol leta \$4.50.
Za Ameriko in Kanado, četrt leta \$2.00. Za Cleveland, po pošti, četrt leta \$2.25.
Za Cleveland in Euclid, po raznašalcih: Celotno leto \$6.50, pol leta \$3.50, četrt leta \$2.00.
Posamezna številka 3 centa

SUBSCRIPTION RATES:

United States and Canada, \$6.50 per year. Cleveland, by mail, \$7.50 per year.
U. S. and Canada, \$3.50 for 6 months. Cleveland, by mail, \$4.00 for 6 months.
U. S. and Canada, \$2.00 for 3 months. Cleveland by mail \$2.25 for 3 months.
Cleveland and Euclid by Carrier \$6.50 per year; \$3.50 for 6 months.
\$2.00 for 3 months.
Single copies 3 centa

Entered as second-class matter January 6th, 1909, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3rd, 1879.

83 No. 189 Mon., Aug. 14, 1944

Vpliv zmage na volitve

Demokratski voditelji sami priznavajo, da bo manj prilike za zmago njih glasovnice, če bo vojna v Evropi končana pred 1. oktobrom. To mnenje premlevajo politiki, ki že več kot eno leto, pa se ni še nihče potrudil, da podal tozadevne razloge za to. Zda se je pa oglasil znani komentator Raymond Moley, ki skuša navesti nekaj razlogov za in proti.

Poglejmo torej kaj bi pomenile posledice zmage nad Nemčijo z ozirom na predsedniške volitve.

Na politični strani bi zmaga nad Nemčijo izpodbila tla onim, ki pravijo, da moramo obdržati sedanjega vrhovnega poveljnika. Kadar je vojna že napol končana, tedaj vodja že ni več tako neobhodno potreben. Res je, da bi nam ostali še Japonci, toda volitve bi bilo težko prepričati, da je Mr. Roosevelt neobhodno potreben generalu MacArthurju ali admiralom.

Konec evropske vojne bi porinil v ospredje domače probleme. Lažje bi bilo za republikance udrihati po domačem rekordu Mr. Roosevelta, katera je najšibkejša stran Rooseveltove administracije.

Konec vojne v Evropi bi porinil v ospredje tudi vprašanje Poljske. Ako Mr. Roosevelt ne bo mogel pregovoriti Rusov, da bi spremenili svoje zahteve napram Poljski, bo ogromno število poljsko-ameriških glasov zapustilo demokratsko stranko. To bi sicer res ne dišalo preveč po amerikanizmu, toda vseeno bi bil močan faktor pri volitvah. In ti poljski glasovi so v mnogih mestih zelo potrebni za zmago Roosevelt- Trumanove glasovnice.

Zanesljivi opazovalci so mnenja, da nam manjka civilnih administratorjev, ki bi bili zmožni prevzeti upravo osvojenih dežel, posebno v Nemčiji. Lahko bi nastala zmeda, kar bi odmevalo prav v Zed. države z slabo reklamo za Rooseveltovo administracijo.

Na ekonomski strani je več možnosti, ki bi skrčile demokratsko število glasov. Tukaj in tam se bo gotovo pokazala brezposelnost. Mezda se bo znižala, overtime bo izginil in plačline kuvertice ne bodo več tako polne. Mali trgovci in podjetniki, ki imajo zdaj vojne kontrakte, se bodo desperatno ozirali za kakim zaslužkom. Po ulicah se bodo prikazali odpuščeni vojaki, ki bodo gledali za delom. Vse to bi gotovo ne pomagalo demokratski glasovnici.

S končano vojno v Evropi bodo gotovo odnehali z vojnimi naročili v dokajšnji meri. To bi pomenilo, da bo takoj ob delo na sto tisoče delavcev. Mnogi se bodo začeli seliti v druge države. Nekateri tje, odkoder so prišli za delom v vojno industrijo in bodo odšli zopet domov. Drugi bodo šli za delom v druge države. To bi pomenilo, da bi ob času volitev ne bili v svojem volivnem okraju in mnogo volivne propagande med delavci bi bilo s tem brez pomena.

Vojaki bodo komaj čakali, da jih bodo poslali domov. Vsak dodatni dan njih zadrževanja onstran morja bi to njih željo po domu še povečalo. To bi pokazali tudi pri glasovanju za novemberse volitve. Njih tarča bi bila sedanja administracija, češ, da ne stori ničesar, da bi se jih kmalu poslalo domov, čeprav bi administracija ne imela s tem nobene opravke, ker to je delo armadnega poveljstva. Kot je imelo vpliv na vojake premirje v novembru 1918, prav tako bi imelo to vpliv na vojaštvo sedaj.

Res je, da bi imeli demokrati še vedno argument, da je njih kandidat nenadomestljiv za mirovne razgovore. Toda ta argument je mnogo manj učinkovit kot je argument vrhovnega poveljnika. Za navadnega človeka nimajo mirovni razgovori in dogovori dosti pomena. Niti ne vpliva na volitve, ki imajo svoje v armadi. Zanje je važno samo to, da je vojne konec, drugo, kar temu sledi, pa prepuščajo državnikom. Tem se lahko natvezi, da mirovne razgovore lahko vodi vsak in ni potreba, da bi moral biti to ravno predsednik, ki se pogaja s tujezemskimi deželami. Te izkušnje imamo že iz časov Woodrow Wilsona. Dokler traja vojna je vsak za to, da zmagamo. Ko je pa vojna končana, je pa za mnoge vsa zadeva tudi že rešena.

To so izvajanja, ki kažejo, da če bi bila vojna končana pred volitvami, da bi izgubil Mr. Roosevelt mnogo glasov, ki so zdaj zanj, da dovede deželo do zmage. Kadar je enkrat zmaga v žepu, se obrnejo državljani na domače probleme in takrat gledajo na predsednika kot najvišjega izvršnega uradnika v deželi, ne pa kot na vrhovnega poveljnika naše bojne sile.

Je pa še en drug argument, ki bi lahko pobijal ta izvajanja. Tudi če bi bila namreč vojna končana pred volitvami, pa bo morda mnogo volivcev, ki bodo volili za Mr. Roosevelta kot za nagrado, da je pridobil deželi zmago. To je lahko res, so pa argumenti, močni argumenti tudi proti. Kar spomnimo se, kako so državljani po prvi svetovni vojni nagradili za zmago predsednika Wilsona. Kako se godi po končani zmagi voditeljem smo lahko videli tudi v Angliji in Franciji, kjer sta šla Lloyd George in Clemenceau kmalu v pozabljeno. Obratno je pa res, da narod še dolgo ne pozabi svojih zmagoslavjih vojskovodij, dočim jim civilni voditelji ne ostanejo dolgo v spominu. Med ameriškim narodom je še vedno v dobrem spominu general Grant, pri Nemcih ne bo nikdar umrl spomin na Hindenburga.

BESEDA IZ NARODA**Gospodarji, posestniki!**

Vi, ki ste si ustanovili svoje domove, do katerih imate veselje in ste zanje delali toliko let in tako previdno in pridno varčevali ter vsako priliko vporabili, da je vaš dom za vas in družino to, kar je bila vaša želja od nekdaj.

Bodite čuječi!

Zavedajte se, da je dandanes vsako vašo lastnino, treba čuvati, da se ohrani na njeni vrednoti, da bo lahko služila v namen, za kar ste jo ustanovili s trudom vseh dolgih let.

Naši ljudje ste gospodarski ljudje, lastujete svoje domove. Imate izvanredno lepo urejene svoje domove. Okrog njih so lepi cvetlični vrtovi, kar povzdi vaše veljavo vašega doma, povzdi tudi doma vašega sosedu. Oba domova, vaš in sosedov, sta vredna več samo radi tega, ker sta lepo urejena zunaj na vrtovih in znotraj v modernih sobah. Kdor ima vse lepo zunaj na vrtu, tak gospodar ima navadno tudi vse lepo v hiši. Red in snaga na vrtu pove, da je tako tudi v hiši. Navadno je tako povsod, z malo izjemo. Za to so domovinskih družin, vstevši brate Hrvat, ki so med nami tesno naseljeni, se istotako drže iste lepe navade, snage in lepote svojih domov.

Zakaj omenjam v naslovu zgornj "BODITE ČUJEČI"? Naj na kratko razložim, kar sem na zadnji seji v "NORWOOD LIBRARY" objubil, da bom apeliral na hišne posestnike v naselbini, za njih lastno protekcijo!

Če kdaj poprej, je prišel čas sedaj, da se zbudimo iz dremote in spanja. In da stopimo skupaj, sosed ob sosedu, trgovci z trgovcem, vsi, ker vsi tvorimo narod in vzdržujemo naselbino in okolico, za katero smo toliko let tako marljivo in pridno delali in skrbeli, da bo za nas in za vse naše troke DOM VESELJA IN ZADOVOLJNOSTI.

Ali se zavedate, da ti vaši dragi in vam nad vse priljubljeni domovi, lahko preko noči postanejo brez vsake veljave, in da naša okolica lahko postane neprijetna, iz katere si bo vsak prizadeval pobegniti, če bo le mogel v boljši, lepši kraj.

Ne bom vam tu našteval vzrokov. Opozoriti vas hočem samo na to, da se vi sami potrudite, da boste zvedeli za vse to. Bodite toliko pametni, da boste, kot ste dobri gospodarji, za svojo lastno korist prišli ven in iz vaših hiš in pogledali malo naokrog in se sosed z sosedom pogovorili, kako ohraniti ta vaš in sosedov dom, da bo ostal, kakor je bil namenjen ali pa da ga bo mogoče še zboljšati.

Zelo resno vas, gospodarni in sosedje te naše naselbine in okolice, opozarjam, da si vzamete ta dopis v naznanje. Hočem, ne za mojo korist, vendar, toliko moja kot posestnika svojega doma, kakor za korist vašega doma, ki bo vaša korist.

Mi imamo v naši okolici vrednega in zaslužnega moža v osebi Mr. Frank Suhadolnika, ki se je samega sebe tako rekoč nam daroval na oltar, da bi za našo okolico, za naše domove doprinesel, kar največ koristnega. Že nekaj let se trudi, je kakor glas vpijočega v puščavi, kliče in vabi na seje, razlaga in dokazuje to in ono, pa se zelo malo zmenimo za vse njegove klice in opomine. Potem, ko je že pozno, ko smo že prizadeti, se zdramimo in pravimo: "Res je, kar nam je pripovedoval, res se je začel nam goditi krivica, res je treba, da se strnemo skupaj, itd."

Saj ni neznano, kaj se godi v naselbini, kako hodijo naši posestniki že do svojih advokatov in iščejo na sodnih pravice za svoje domove. Toda, to je vse šele začetek tega kar zna še slediti, če bomo mi ždeli doma za

pečkom in pustili, da bodo drugi gospodarili za svoje žepce, nezmeneč se, če poženo sosedu iz njih cest kam drugam, da bo le "business" zanje donasal dolarje.

Da, da, na sejo pridite. Prosim, vpišite se v to društvo, ki bi se popravič moralo imenovati DRUŠTVO PROTEKCIJE LASTNIH DOMOV. Če vam je za vaš dom, naj vam bo za to društvo. V njega se vpišite, pridite na sejo, poslušajte kaj drugi vedo povedati, ne gre se za druge, gre se za vas, vsaki bo reprezentiral sebe in svoje posestvo, svoj dom, svojo bodočnost! V skupnosti si lahko pomagamo, posamezne lahko stro in preženo na umeten in lahak način, nikakor pa ne bodo vas, če boste združeni v društvu, ki boste branili svojih domov.

Ne čudite se, da vam to pišem tako odločno. Vse krog nas se že dogaja velika krivica posestnikom lepih in krasnih domov, zakaj? Za to, ker niso bili organizirani, spodrinili so enega in drugega, in izkoristili so celo okolice, sto in sto tisoč so šli po vodi v veljavi njihovih domov, z žalostjo so se izselili iz njih.

Vse to se dogodi tam, kjer ni edinstva in sloge z sosedji, kjer ni čuječnosti.

Radi tega, cenjeni rojaki, ki ste zidali naselbino in ste še najo ponosni, uljudno ste vabljeni, da se takoj vpišete v to društvo, za kar so vrle naše žene že hodile po hišah. Ni pa dovolj se samo vpisati za en dolarček, treba je iti na sejo in tam povedati in slišati za kaj se gre, kaj da je pred nami in kaj da se lahko zgodi.

Ko boste brali o naznanilu prihodnje seje, prosim, da se iste udeležite. Ne bo vam žal, nekaj se boste naučili, vse to pa bo za vašo korist. Bodite prepričani, da imate moža, zgoraj imenovane, ki se resnično zanima za vas in vašo posestiva in za vašo in našo okolico in še več. Pridite, da vam ne bo enkrat žal.

Anton Grdina, posestnik in stanovalec v tej okolici nad 40 let.

Dogodki pred tremi leti

V svojem govoru dne 27. junija 1941 je takratni predsednik jugoslovanske vlade v Londonu arm. general g. Dušan Simović glede vojne v Jugoslaviji med drugim dejal tudi tole:

"Z vojaškega gledišča Jugoslavija ni bila pripravljena za vojno. Prejšnje vlade so opustile skrb za izvršitev potrebnih materialnih, moralnih in vojnih priprav. Nezadostna tehniška izvežbanost, številčno in tehniško šibko letalstvo, nedostatek motornih in oklopnih enot in nezadostna sredstva protiletalske in protitankovske obrambe, to so odgovornosti prejšnjih vlad. Poleg drugega je tudi še okoliščina, da so zaprti oči hodile mimo vojnih potreb in da na odgovorna mesta v vojski niso postavljale sposobnih ljudi, ki bi hodili z duhom časa. ... Na drugi strani moralno razorožanje, zadušitev vsake javne besede, zlorabe in diktatorske metode v upravi so ubijale vero naroda v koristno in pošteno delo vlade.

V pogledu vojne pripravljenosti se je Cvetkovičeva vlada obotavljala, da podvzame kakršne koli ukrepe za obrambo države in da v prvem redu izvrši mobilizacijo. Še več, Cvetkovičeva vlada je v času podpisovanja tripartitnega pakta zapovedala celo demobilizacijo vojnih sil, ki so se zbirale na jugu države. Predvideno grupiranje naših sil in razvrstitev za obrambo v razvijanjem močnejših sil proti severni in severozahodni fronti ni odgovarja-

lo položaju, ki je nastal s prihodom Nemcev v Bolgarijo. Nedostatek večje strategične rezerve pa je onemogočil vsako spremembo razvrstitve po obstoječih vojnih načrtih.

Nemčija je Jugoslavijo napadla nenadno in brez vojne napovedi. Njene oborožene sile so bile zbrane v manjšem delu proti Grčiji, v glavnem pa proti Turčiji, ker je prvotni nemški načrt predvideval napad na Turčijo najkasneje 1. aprila. 27. marec je ta načrt sprevrgel in Nemci so improvizirali novo koncentracijo, ki je po izjavi samega Hitlerja, zahtevala tako za nemške kopne kakor letalske sile, eno izmed najtežjih nalog v tej vojni.

6. aprila je južna nemška armadna skupina feldmaršala Lista izvršila napad in to:

Ena armada je napadla Grčijo s težiščem v smeri Soluna. Napad so izvršile planinske divizije, ki jih je podpirala ena oklopna divizija v smeri Strumice.

Druga nemška armada je napadla v smeri proti Skoplju in to na črti Carevo Selo-Stip-Veles-Čustendil-Kumanovo-Skopje.

Tretja nemška armada je napadla 8. aprila po dolini reke Nišave proti Pirotu in Nišu. 10. aprila je nemški armadni zbor iz Romunije zasedel Banat, 11. aprila pa je četrta nemška armada z zahodne Madjarske in Štajerske izvršila napad v smeri proti Zagrebu.

Moč nemških napadalnih sil je znašala 33 divizij, od katerih je bilo 6 oklopnih in 4 motorizirane in okrog 2000 letal. 10. aprila je tudi Madjarska napadla, že prej pa tudi Italija. Sledili so tudi Bolgari.

Proti vsem tem silam je jugoslovanska vojska postavila nasproti 5 pehotnih divizij in eno in pol konjeniško divizijo. Poleg tega smo postavili v borbo vsega 300 letal. Poleg omenjenih 5 divizij so deloma sodelovale tudi še Savska divizija pri Koprivnici in del Dravske divizije pri Mariboru. Celotno bojišče pa je merilo preko 2.600 kilometrov.

Zasnovani podvig tretje armade, ki je imel odprti vrata naši vojski skozi Albanijo, na žalost ni izpolnil pričakovanih upov, zaradi nekončanih priprav za akcijo, pri čemer sta bila izgubljena dva dneva in tudi zaradi nezadostne aktivnosti poveljnikov, ki jim je bila ta naloga zaupana.

Sovražni napad, ki ga je izvajalo najprej silno nadmočno sovražno letalstvo, potem pa neprimerno močne sile oklopnih enot in v hrbet naših, na zelo širokem bojišču razvlečenih in samo napol mobiliziranih sil, je imel resne posledice. Naše čete so prožile povsod močan odpor in so se junaško branile. Z nožem na puški in z bombami v roki so naši vojaki skakali na sovražne tanke, ali je vsa hrabrost bila nezadostna, da sama zaustavi ogromno moč sovražnika tako po številu, posebno pa po tehnični opremi.

Nasprotno je bil učinek italijanskih armad ničev in so bili Italijani povsod od naših šibkih oboroženih sil potolčeni."

Žalostna hiša

Naloga, ki so mi jo dali, se je zdela zelo preprosta. Ko sem se odpravil na pot, se mi še sanjalo ni, da grem nasproti eni najbolj čudnih prigod na svoji življenjski poti.

Kot uslužbenec skrivne policije bi moral potovati v neko mesto na Balkanu, kjer bi našel tovariša, ki je tam prebival in deloval. Tega tovariša nisem poznal. Vedel sem samo, da je eden naših najboljših agentov, ki se mu je bilo že pred precej časa posrečilo vtihotapiti se v nekaj skrivnost-

nih političnih združenj.

Moji vladi se je mudilo zvedeti, kakšne zarote kujejo v tistih nevarnih krogih. Lahko si mislite kakšne težave je moral tovariš premagati, da je lahko izpolnil svojo nalogo, zakaj vsaka nepredvidnost, pa če tudi še tako neznatna, bi ga bila lahko veljala življenje. Zaradi tega se je moral tudi pri tem, ko je sporočal vladi obvestila, ki jih je dobil s pomočjo svoje prebrisaniosti, zatekati k najbolj duhovitim zvijačah. Dobro je vedel, da poznan član tistih združenj vsa pota, na katerih se lahko prestržejo sporočila in dopisi.

Zadnji mesec je ta naš človek n. pr. pošiljal novice v čisto vsakdanjih pismih, ki jih je naslavljal na neko deklico, ki naj bi bila njegova zaročenka. Ta sporočila so po precej zamotanem kroženju prihajala nam v roke. V zadnjem izmed teh pisem je sporočil, da je neobhodno potrebno, da pride nekdo od nas tja doli, da bi mu lahko zaupal nekaj izredno važnih stvari.

Določili so prav mene, da se snidem s tovarišem. Na pot so mi dali zelo čudna navodila, ki so se glasila nekako takole:

Brž ko bi prišel v tisto balkansko mesto, kjer je prebival tovariš, bi moral oditi v majhno vilo v okolici mesta, v kateri pa nihče ne prebiva. S ključem, ki so mi ga izročili bi prišel v vilo, pri tem pa bi moral skrbno paziti, da bi me nihče ne opazil. Vrata bi moral za seboj zakleniti ter se podati v sobo prvega nadstropja, kjer je telefon. Vse to bi moral storiti že zgodaj zvečer, zakaj točno ob 22 bi moral telefonično poklicati določeno številko. Ko bi dobil zvezo, bi moral dvakrat zakašljati, nič drugega, potem pa slušalko zopet obesiti. To znamenje naj bi tovariša opozorilo, da sem dospel. Če bi ne bilo kakih nepričakovanih ovir, bi že čez dobro uro prišel za mano v vilo z drugim ključem, ki ga je imel sam.

Po treh dneh potovanja sem prišel na cilj. Ko sem zvečer stikal okrog vile, je bilo kakor iz škafe. Nikoli ne bom pozabil tiste zapuščene in mračne ceste, kjer je bilo slišati samo štopot neopretirane dežja in kjer so vse hiše, razsejane po vrtovih, bile popolnoma temne. Oprezno sem lezel naprej, pa se kar nisem mogel ubraniti misli, kako bi bil ta kraj kot nalašč pripraven za zločin. Skoraj nehoti mi je desnica v žepu povrnika stiskala ročaj pištole.

Kmalu sem bil pred hišo, ki me je zanimala. Za trenotek sem se ozrl naokoli, potem pa sem vstopil. Ko sem prestopil prag, sem brž obrnil stikalo za luč in vrata zaklenil. Nekaj pohištva po hodniku je pričalo, da v hiši ni stanovalca. Skozi dva majhna prostora sem dospel do stopnišča. S hodnika v prvem nadstropju je držalo dvoje vrat. Odprl sem tista na desni. Držala so v spalnico, kjer ni bilo telefona. Moral sem torej v drugo sobo. Stopil sem zopet čez hodnik in se približal levim vratom. Obrnil sem stikalo, ki je bilo na podboju ter pritisknil kljuko, da bi odprl. Kar naenkrat me je obšel čuden strah, sam nisem vedel zakaj. Strah, ki izvira iz zlih slutenj, ne prizanaša niti najbolj hladnim in pogumnim ali celo predrznim možganom.

Dopovedoval sem si, da je do sedaj vse gladko potekalo in da torej nič ne opravičuje mojega strahu. Pa ni nič pomagalo.

Končno se mi je posrečilo, da sem se obvladal. Z odločnim gibom sem odprl vrata. Verjetno so bili moji živci le preveč napeti, zato tudi nisem mogel potlačiti prestrašenega krika, ki mi je ušel iz grla.

V kotu sobe je ležalo moško truplo: vznav, z rokami krčevi-

to pritegnjenimi k telesu, strašno razbito glavo.

Nekaj minut sem ostal prikovan na mestu. Oči nepremično upiral v truplo. Na zadnje sem se in se domislil, da bi to biti truplo mojega tovariša da so morili morda še nekeje v tej žalostni hiši. Prav tedaj se mi je zdelo da slišim šum, ko da bi (Nadaljevanje na 3. strani)

Ko sem parkrat svoj funte prevrgel sem in ti fer si ustvaril udobno v dovolj veliki razdalji od marada Jima, sem uvidel, da neka debata, prebodo pograbile prelestne me ponesle v deveto deželo. Zdi se, da pravi, da je vsak drug dan nedeljo, celi senožeti senca. Zato malo zakašljaj, da bi si pripravil na mednarodno vore in polahko vprašati: "Jim, ali spiš?" "Ja!" mi je nakratko ril.

Ta človek pa laže, se slil, ker če bi spal, mi ne bi govoril. Tako daleč pa se ni razvila moderna civilizacija, bi človek lahko v splošno razgovore, čeprav se po poje dostikrat solo. Zgodovina v njegovo lastno "Saj ne spiš," mu je "Oraj, pa ne," mi je jadrno nazaj.

"Tako ne bova daleč, Jim. Mene se ne da se, če te volja, ti bom nekako da boš ložje zaspal. Saj tudi našemu Jimmyju povedati kako storijo, da spi, da si dostikrat ob pripovedovanju zaspiš, še predno je storje gospe. "No, pa povej kaj, kaj bo."

"Vnaprej te pa opozorila, je stvar absolutno resnična, ne boš potem morda, o kakem jemanju izpovedi."

"Nikar ne trati časa pripravi. Povej, kar na sru, da bova prej zaspaj. "Okidoki, Jim, bom ti sam Ali se spominjaš na tvoj cov ribnik, ki ga je bil pri gozdu, kjer smo lovili zajce z Albino, čem?"

"Aha! Tam, kjer zajček iz grma in se usmodil za njim, kar je vidno v neznansko v smatničku, sodeč po tem, je potem pomagal v svet."

"O, ne, Jim! Tisto, v mislih ti, je bilo že Gramčevim ulicam, to in znano domačo leso. Pa tudi prav povedal. Je že rekel trikrat usmodil za njim, strel, ki ni zadel, tudi Notarskim pečatom. Prvič sem streljal, dolgoušec izmotal. Kam naj pa merim, pa prevaral pod noge, ni mogel prav odločiti, stran bi bilo najbolj vanje. Ustrelil sem v en dan, da je dobil vo smer v glavo. Ustreljal, ko je zajec rečel čil žem in se mi skrgi gi strani. Tretjič sem smeri proti Gramčevim, mor si je nesnaga poroka, ki se je v tistem hipu počila, premislil, se zrakru in jo vili proti reji trije pogreški, to Gropa J. vičljivi. Ampak, kar bil omeniti je bilo prišel v ofenzivno, si dosti časa, da si na strel, ko sva bila na v eni debati, pa ko si tretjem strelu stopil in hotel nasuti svino, pra zajcu na rep z boki ni bilo ne tukaj nič, "Ampak tam pri pri to bom pa jutri povedal."

Žrtev spovedne molčečnosti

Josip Spilman S. J.

"Jaz se le čudim, da tudi mo-
lasje niso osiveli," meni res-
Karol. "Pravijo, da jih skrb
redi sive in mene pa tako
pri za strica in za vaju!"
Pri vsi resnosti položaja se
ni niste mogle ubraniti sme-
po teh otrokovih besedah.
Karol je nato pri obedu, podar-
nemu od gospe Jardinier,
spovedoval, kako ga je pred-
nik sodišča prijazno spre-
in da bo šel zato še enkrat
njemu ter ga prosil, da naj
pusti strica obglaviti. Toda
o tem ni hotela nič sliša-
ker predsednik itak ne more
gledati sodbe.

Med tem pa se je med sose-
raznesla vest, da ste gospe
ma.
Zdi se, da so vendar nedol-
je, pravijo nekateri. Večino-
pa so ljudje pri tem zmaje-
z glavami in si mislili:
prikazati jima niso mogli, to
ve. Nedolžni! Mati in se-
roparja in morilca!" Ne-
so res z njima čutili.
pa so bili radovedni in ho-
videti izpušeni ženi ter
več slišati o bližajočem se
javljanju.

Zato so prihajali eden za
nim iz raznih izmišljenih
povok k ženskama na obisk.
kateri so izražali sočutje,
da mpa so bili njih pogledi
ti, da je vsakdo lahko uga-
hinavstvo. Drugi so prišli
viti, kaj so slišali slabega o
niku, zraven so pa seveda
pomnili, da so tudi sedaj še
pricani o njegovi nedolžno-
in so hoteli vedeti, če bo
nik tudi prav gotovo ob-
slojen.

lahko si mislite, kako je bi-
gospe Jardinier pri teh obi-
pri sreč. Nazadnje se je
v kuhinjo in k materi in
telji ter je prepustila ljudi
rki. Toda tudi Juliji so bili
je kmalu odveč. Zato pri-
žena na vrata "Začasno
v" in odsluži ljudi z ozi-
na bolezen matere. "Naš
boj je tukaj, neznošen."

tem sreč.
vsi sama pri sebi. "Tu ne
mo živeti; Aix moramo
ustiti! Toda kam z bolno
erjo in otrokoma? In kaj
da ne bo treba iti prosjači?
miljeni Bog udov in sirot,
ili še naše reve!" Tako je
bila mnogo skušana žena v
tem sreč.

na večer prihajajo na obisk
daje, ki jih ni bilo mogoče od-
viti. Najprej gospe Le Noir
ti ji je bilo iz prijaznih oči,
iz srca čuti z nesrečno rod-
no in znala je tolažiti z ma-
besedami. Dobro je vedela,
kako težavno položaju ste
vsi, in vpraša, kaj misli
gospe Jardinier z obema ot-
nad žalostno zgodbo, kot se
izražala: Ona, gospe Le Noir
je sorodnike v Lambescu, ze-
dobro katoličane, ki bi gospe
tudi gotovo radi pomagali,
če bi se hotela tja preseliti
svojo malo kupčijo; tudi bi
gospe Le Noir, ne bilo od-
posoditi nesrečni gospe par
frankov na "nizke obresti"
pa še celo brez obrestij. Ra-
bi tudi ona in soprog, g. Le
vzela k sebi za stalno oba
otoka, ki sta se jima prikupi-
toda zdi se jima, da bi bilo
je, če bi tudi otroka za par
frankov zapustila Aix.

Gospe Jardinier se srčno za-
pazna za že skazane dobrote in
tudi, vendar svoj težavni polo-
je tudi za njo v Lambesc. Za-
ne more sprejeti ponujane-
posojila, ker bi bilo skoraj
puno zgubljeno. "Meni" toži
biti, "ne ostane drugega kot
biti s kruh z delom rok. Ma-
je toliko trpela, da križa ne
pre več dolgo prenašati. To-

da otroka — in vendar se od
njiju ne morem ločiti!"

Tedaj zazvoni pri vratih in
Karol naznani obisk gospoda
semeniškega ravnatelja. Takoj
so poslovi gospe Le Noir in
prosi ženo, naj stvar prevdri.

Ravnatelj vpraša ljubezno-
vo po zdravju gospe Montmou-
lin. Ko zve, kako jo je grozen
udarec oslabil, pravi: "Nisem
drugega pričakoval. Tudi vas,
dobra gospe, je moralo hudo
zadeti. Ne drznili bi se vas mo-
titi v vaši žalosti, če bi ne za-
upal v Boga, in želim vas sa-
mo vsaj malo potolažiti."

Gospod ravnatelj prosi, naj
mu gospe dovoli k župnikovi
materi; Julija naj gre vprašat.
Za odgovor pa se stara gospe
Montmoulin sama potruži doli
k ravnatelju po ozkih stopni-
cah, češ da bi mu ne mogla pu-
stiti iti po teh stopnicah razen
v najhujši sili. Stari duhovnik
izrazi materi in sestri svoje in
sokratov trdno prepričanje o
sinovi nedolžnosti. Pove jima,
da je istega mnenja tudi nad-
škof. Vsi zato globoko čutijo
usodo obsodena in matere ter
sestre. "Se več," pravi rava-
telj, "prepričan sem tudi, da se
vaš sin ni mogel braniti, ker
ni smel izdati svoje duhovske
dolžnosti. Če bo zaradi obsodbe
moral umreti, mu bo podeljena
mučeniška krona in mi ga bo-
mo smeli v svojih srcih častiti
kot pravega spoznavalca vere.

Naj ga imajo ljudje tudi za
morilca — prišel bo dan, ko se
njegova kratka sramota spre-
meni v njegovo večno slavo."
Pobožni starček ju je nato
še tolažil z vzgledom nedolžno
obsojenega in sramotno umor-
jenega Zveličarja, katerega
smrti se spominja cerkev ravo
danes na veliki petek. Kot
balzam so se vlije duhovnikove
besede na krvaveča srca tre-
pih žen. S solzami se mu za-
hvalujete in mu obljubite, da
boste z ozirom na Križanega
prenašale žalost in sramoto si-
na in brata.

Ravnatelj tu obrne pogovor
na bodočnost. Gospe Jardinier
mu potoži svojo veliko bedo in
ravnatelj ji prijateljski odgo-
vori: "Ravno tako kot sem si
misli! Tu vam sedaj ni mogo-
če ostati. Vidite, govoril sem
z dobrim župnikom v La Gran-
ge, ki je pred sodiščem tako si-
lajno spričeval o značaju abbe
Montmouline, svojega nekda-
njega kaplana. Po meni vas
vpraša, če bi hoteli voditi nje-
govo malo gospodarstvo in je
tudi pripravljen vaši vrli mate-
ri prepustiti malo sobico v žu-
pišču. Premislite stvar: ni vam
treba precej odgovoriti. No, od
otrok se boste seveda za nekaj
časa morale ločiti; toda to mo-
rajo pač vsi stariši, ki pošljejo
otroke v kak učilni zavod. Za
Juliko upam dobiti prostora
pri Jožefinkah v mestu Arles.

In mali Karol, ki se tako dobro
uči, bo pa pač vesel, če ga vzame-
jo v apostolski zavod v
Marzili. Res je še nekam
mlad; a na priporočilo gospe-
da nadškofa bodo radi storili
izjemo. Kaj mislite ve na to?"

Kaj pač drugega ste mogle
gospe odgovoriti kot se zahva-
liti? Tudi otroka sta bila za-
dovoljna; Juliji je bilo vse po-
volji, samo da more čim prej
zapustiti Aix, kjer se je bala
pokazati se na cesti. Karol pa
je povedal: "Bom tem preje
misijonar. Veš, mama, če sem
v Marzili, morem tem lažje
odpluti na ladiji k divjakom,
kadar me bodo predniki imeli
za sposobnega."

Ravnatelj je hotel oditi, ko
se naznani advokat Meunier.
Ta pa prosi ravnatelja, naj še
malo počaka, ker bi se rad z
vsemi skupaj posvetoval o važ-
ni zadevi.

ŽALOSTNA HIŠA

(Nadaljevanje z 2 strani)

kaj premikalo po stopnicah.
Stisnil sem pištolo, se obrnil in
naglo skočil na hodnik.

Toda na stopnicah ni bilo ži-
ve duše. A vendar sem zdaj še
razločnejše slišal šelest, ki mu
ne bi mogel določiti smeri, od
kod prihaja. Zdaj je že kar ka-
zalo, da me bo groza premaga-
la. Ves sem se potil in tresel.
Kljub temu sem po kratkih
stopnicah odšel počasi navzdol
in se previdno stiskal k zidu.

Ko sem dosegel pritličje, se na
jo ubral skozi oba prostora, ki
sta držala na hodnik pri glav-
nih vratih. Prav tisti trenutek,
ko sem stopil na hodnik, se
mi je zazdelo, da me prevzema-
jo blazni prividi.

Vrata, ki so držala na cesto,
tista vrata, ki sem jih bil takoj,
ko sem stopil v hišo, trdno za-
klenil, so bila zdaj na stečaj
odprta. Nekdo je torej ...

Toda nisem utegnil premi-
ljati, zakaj tisti trenutek sem
začutil strahovit udarec v til-
nik. Opotekel sem se ter sku-
šal stopiti nekaj korakov dlje,

VSE KARKOLI

se potrebuje od zobozdravnika,
bodisi izvlečenje zob, puljenje
zob in enako, lahko dobite v va-
še polno zadovoljstvo pri dr. Zup-
niku, ne da bi zgubili pri tem
dosti časa. Vse delo je narejeno,
kadar vam čas dopušča. Uradni
naslov:

DR. J. V. ZUPNIK

6131 St. Clair Ave.

vhod na 62. cesti, Knausovo po-
slopje. Aug. 10, 14)

potem pa me je zagnil mrak
in onesvestil sem se.

Ko sem se zavedel, sem se
znašel leže na klopi, ki je sta-
la na hodniku. Pred mano je
stal človek odločnega, ali pri-
jaznega obraza in je kadir ci-
gareto.

"Kako je?" me je skrbno
vprašal.

Četudi sem bil še malo zme-
šan, so mi možgani vendar že
kar dobro delovali. Zato sem
se takoj domislil, da temu člo-
veku najboljšo odgovorim, če
planem nanj. Toda preden
sem mogel samo migniti, mi je
vkljudno ali trdo položil roko
na ramo ter malomarno dejal:

"Le mir, Keller! Tovariša
sva in oprostiti mi morate to,
kar sem storil!"

Hitro me je prijel pod paz-
duho in me zvlekel na plano.
Kmalu sva bila nekaj sto ko-
rakov oddaljena od žalostne hi-
še. Med potjo mi je dejal:
"Vi ste v teh krajih novinec.
Vse vam bom pojasnil kasne-
je, sedaj se morava pa požuri-
ti od tu!"

Čez dobro uro sva sedela v
prijetni okoliški gostilni. Krč-
marja sva le z veliko težavo
zbudila. Večerjala sva izvrst-
no. Nikdar ne bom pozabil so-
late ...

Ko sva zaklenila vrata spal-
nice za seboj, je tovariš pričel:
"Vse je šlo kakor po olju do
21 ure. Takrat pa sem od svo-
jega zaupnika nenadoma zve-
del, da so vas izsledili in da bo-
do v samotni vili z vami obra-
čunali. Sam nisem vedel, kaj
ukreniti. Nisem vas poznal,

niti sem vedel, kje bi vas iz-
taknil v tem času. Kar na sle-
po sem telefoniral v sedež do-
tičnega združenja. Oglasil se
je sam predsednik. Povedal
sem mu geslo, ki mi je bilo zna-
no in mu dejal, da ste že tam
in da je treba vse končati še
pred 22 uro, ker da je policija
obveščena. Nato sem telefo-
niral nekemu članu združenja,
ki sem ga poznal in vedel, da
je eden glavnih "likvidatorjev"
ter mu sporočil, naj stvar ure-
di takoj. Ta si seveda tega ni
pustil dvakrat reči. Sedaj leži
s preklano glavo v I. nadstrop-
ju, kakor veste. "Likvidiral"
ga je njegov tovariš, ki je bil
prepričan, da ima vas pred se-
boj. Vso zadevo sem opazoval
skrit na vrtu. Ko ste prišli je
bila zadeva že končana. Izvr-
šilec je imel pri sebi neke važ-
ne listine, pa sem ga zato hotel
počakati in ga onesvestiti, da
bi mu lahko izpraznil žepe. Po
nesreči ali pa k sreči sem zadel
vas. Ko sem vas lopnil in se
sklanjal, da vam obrnem žepe,
se mi je nenadoma približala
senca. Spregovoril sem geslo
—njihovo in naše. Možakar je
samo pokimal, nato pa se sklo-
nil, da bi mi pomagal. V tem
sem ga onesvestil z dobro mer-
jenim udarcem. Pobral sem
mu, kar me je zanimalo, mu po-
tisnil splošč kloroformirane
vate v nosnici in ga odnesel v
drugo sobo. Nato sem poča-
kal, da se zbudi. Tu je vaša
legitimacija. Ne zamerite!"

To noč nisem posebno dobro
spal ...

Gregorčičev dan

(Nadaljevanje s 1 strani)

slušali, kot bi nam peli fantje
tam po slovenskih vaseh.
Nekaj lepih in veselih koma-
dov so nam zaigrali na svoje
harmonike: Pete Srnick, Ray
Švigel, Wolf, Jantek.
Načelnik programa Mihelich
je predstavil razne odlične go-
ste, kot: Rev. B. J. Ponikvarja,
Rev. Matijo Jagra, župnika iz
Barbertona, Jožeta Lekšana,
agilnega društvenega delavca
in vodjo barbertonskih Slove-
cev, dr. F. J. Kerna, Ivana Zu-
pana, urednika Glasila KSKJ,
sodnika Kovachya, predsedni-
ka madžarskega kulturnega vr-
ta, in zastopnike drugih kul-
turnih vrto.

Mr. Wolfram, predsednik
Lige kulturnih vrto, je iskre-
no čestital Slovencem ob pra-
znovanju rojstva svojega veli-
kega moža.

S tem je bila slavnost za-
ključena. Tam v prijetni sen-
ci so pa potem naše vrle žene
in dekleta postregle narodu s
finim pečivom in hladilno pi-
jačo.

Dan je bil lep, ne samo v na-
ravi, ampak je bil lep tudi kot
en dodatni biser, ki so si Slo-
venci nanizali na dolgo kito
svojih kulturnih doprinosov.
Prostor je kot nalašč za take
slovenske Tabore in prav bi bi-
lo, da bi imeli tako in podobno
narodno slavlje tam vsaj po

DELO DOBIJO

DELO DOBIJO

THE TELEPHONE CO. POTREBUJE

ženske za oskrbnice
ZA POSLOPJA V MESTU

Poln čas, šest noči v tednu
Od 5:10 pop. do 1:40 zjutraj

Najboljša plača od ure v mestu, stalno delo.

Zahteva se državljanstvo. Zglasite se v
Employment Office, 700 Prospect Ave. soba 901
od 8 zjutraj do 5 popoldne vsak dan
razen v nedeljo.

THE OHIO BELL TELEPHONE CO.

enkrat na leto, kjer bi se sha-
jali in se krepili v svoji na-
rodni zavesti.

Prvi dvoboj v zraku

Dvoboji v zraku niso danes
nič posebnega. Vojna poročila
jih omenjajo vsak dan. Prišlo
pa je že več nego sto let odkar
se je odigral prvi takšen dvo-
boj. Šlo je za življenje in smrt.
Leta 1808. sta se spopadla
dva galantna kavalirja Napo-
leonovega dvora, gospod de
Grandpre in gospod le Pique,
zavoljo lepe primadone cesar-
ske opere. Sklenila sta, da od-
ločita stvar z dvobojem v zra-
ku. Dvignila sta se istočasno
z dvema balonom in s puško
sta drug drugemu streljala v
balon. Strel gospoda de Grand-
pre je napravil luknjo v na-
sprotnikom balonu, le Pique
je s svojim sekundantom str-
moglavil na tla. Oba sta oble-
žala mrtva, med tem ko je
Grandpre pristal živ in zdrav.

Ob nekem drugem dvoboju
sta nasprotnika uporabila še
bolj nenavadno orožje. Zname-
niti učenjak Rudolf Virchow
je ostro kritiziral kancelarja
Bismarka. Ta, ki je znal biti
zelo občutljiv, ga je pozval na
dvoboj. "Dobro," je odgovoril
Virchow možem, ki so mu pri-
nesli Bismarkovo poziv, "sprej-
mem." Ker sem pa jaz pozvam,
imam tudi pravico izbirati oro-
žje. Tu je orožje! S tem je
pomolil presenečenim gospo-
dom dve veliki, na videz popo-
lnoma enaki "klobasi." "Ena
teh klobas je okužena s smr-
tnimi kalmi trihinoze. Druga
je popolnoma zdrava. Ekse-
lencia naj mi izkaže čast, da si
eno izbere in jo poje. Drugo
bom pojedel jaz." Ni prešla ni-
ti ena ura, ko je železni kance-
lar uvidel, da je pametneje, če
stvar likvidira s smehom in
brez zastrupljene klobase.

MALI OGLASI

Ledenice naprodaj

Naprodaj je 7 ledenic za 50
ali 100 funtov ledu. Cena je
po \$2.00. Pokličite ENdicott
1217.

Iščejo stanovanje

Iščejo stanovanje 5 sob ali
hišo samo zase; v Nottinghamu
ali še dlje ven. Radi bi tudi ve-
lik vrt. Zglasite se ali pišite na
John Tarach, 1261 E. 60. St.
(189)

OHISKO VINO
(najboljše vrste)
\$2.50 GALONA

EMERY'S BAR
961 Addison Road
Odprta do 2:30 A. M.

Rodney Adams Heating
Service

Dajte si osnažiti svoj furnez
zdaj. Mi popravljamo in zace-
mentiramo furneze. Imamo de-
le za vseh vrst furneze.

Instaliramo tudi nove furne-
ze ter instaliramo pihalnike
(blowers). Instaliramo termo-
state na furneze za premog ali
plin.

Ekspertna postrežba na vseh
vrst opreme.

KE 5461

21601 Westport Ave.

Peč naprodaj

Proda se kuhinjska peč in
studio couch; v dobrem stanju
in po nizki ceni. Poizve se na
6305 Glass Ave. (191)

Moške in ženske

se potrebuje za

splošna tovarniška
dela

6 dni v tednu
48 ur na teden

Plača za ZAČETEK

Moški 77½c na uro

Ženske 62½ na uro

Morate imeti izkazilo držav-
ljanstva. Nobena starost ni
omejena, ako ste fizično spo-
sobni opravljati delo, ki ga nu-
dimo.

Zglasite se na

Employment Office

1256 W. 74. St.

National Carbon Co., Inc.

(x)

Moške se sprejme

Jemlje se aplikacije za mo-

ška dela v vojni industriji na

novih kontraktih. "Prekladoval-

ci v skladišču, truckerji itd.

Dobra plača od ure.

Eaton Mfg. Co.

E. 65th St. in Central

(194)

TOVARNIŠKI DELAVCI

za splošna dela, Rubber Press in
Rubber compounders, vozniki trukov,
prelagalci materiala, pomagači v plat-
ing prostorih, učenci na Automatic
Screw strojih. Predznanje ni potreb-
no. Dobra plača od ure in overtime.
Stalno delo v vojni industriji. Urad za
najemanje odpr vsak dan od 7 zj. do
5 pop. ob sobotah in nedeljah od 7
zj. do 3 pop.

DILL MFG. CO

700 E. 82 St.

(191)

Ženske za čiščenje

podnevi

STALNO DELO

DOBRA PLAČA

Zglasite se v

5. nadstropju v uradu

Wm. Taylor Son & Co.

(194)

Ženske se sprejme

Sprejme se ženske za dela v

vojni industriji. Pregledoval-

na in drugih vrst dela bodo na

razpolago. Dobra plača od ure.

Eaton Mfg. Co.

E. 65th St. in Central

(194)

Prijatelj's Pharmacy

SLOVENSKA LEKARNA

Prescription Specialists

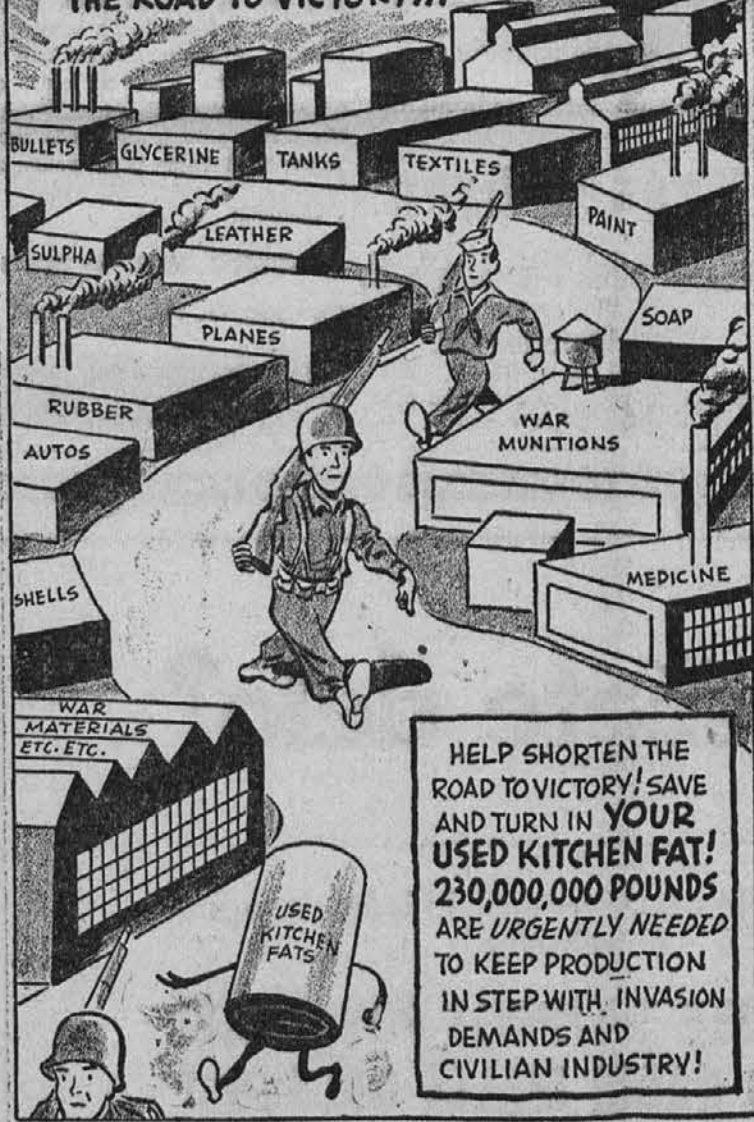
Vogal St. Clair Ave. in E. 68th

ENdicott 4212

Kupujemo obrambne obveznice
in znamke!

* FATS FOR VICTORY *

USED KITCHEN FAT IS NECESSARY TO KEEP
AMERICAN FIGHTING MEN AND INDUSTRIES ON
THE ROAD TO VICTORY...

HELP SHORTEN THE
ROAD TO VICTORY! SAVE
AND TURN IN YOUR
USED KITCHEN FAT!
230,000,000 POUNDS
ARE URGENTLY NEEDED
TO KEEP PRODUCTION
IN STEP WITH INVASION
DEMANDS AND
CIVILIAN INDUSTRY!

Na lovu za sniperji. — Gornja slika je posneta v neimenovani francoski vasi. Vide-
ti je pet ameriških vojakov, ki pod varstvom svojih tovarišev iz bližnjih hiš, hite dalje
v vas, da jo počistijo skritih nacističkih sniperjev.

TRPLJENJE MLADE MATERE

ROMAN

Jozua je stopil iz gostilne pri zelenemu Mušelnu, in stopal po ulici. Ko je dosegel obrežno cesto, da zasleduje ti dva kineška mornarja v primerni razdalji — ker on je to že vse slutil, da bosta ti dva mornarja dekletu sledila, ker sta videla, da ima ona denar. Sedaj pa naenkrat zagledata pred seboj dva moža, katera sta prihajala od obrežja.

V tem trenutku pa že zagleda, da sta bila dva obrežna stražnika.

Ti dva stražnika gresta mimo Jozuata in se obrneta proti prostoru, na katerem se je nahajala gostilna pri zelenem Mušelnu.

Komaj pa je Jozua napravil nekaj korakov naprej, je zaslišal od močvirja sem, katero se je nahajalo od njega v precejšnji razdalji glasne, obupne klice na pomoč.

Jozua postopi za trenutek.

"Oho, kaj je to bilo," reče tako glasno, da sta lahko oba obrežna stražnika slišala, in sta tudi v resnici takoj obstala.

"Ni bilo to obupno klicanje na pomoč?" vpraša eden.

Sedaj pa pristopi Jozua k njima.

Ali sta slišala?" jih opomni on, "odkod prihaja ta obupni klic?"

"Prav gotovo od vode sem!" zatrjuje eden izmed stražnikov.

"Strašno! Od močvirja tam —!" pripoveduje drugi tovariš stražnika.

"Od močvirja? se nahaja tam kako močvirje?" vpraša Jozua radovedno.

"Ja, Mylord, Diabolo-močvirje," se imenuje, danes je precej temna noč in je prav gotovo kateri s pota zašel in zabredel v močvirje."

"Ali ne bosta nič ukrenila, da bi se ga rešilo?" vpraša Jozua.

Hm, Mylord, predno midva tje prideva, je dotična oseba že davno pod blatom," odgovori eden izmed teh dveh stražnikov, "kam mislite vi na kako

rešitev! Kdor tam pot zgreši, dotičnemu se ne da nič več pomagati, on se potopi v nekaj sekundah in ne da se ga več v blatu najti, ker to mokro blato se takoj zopet nad njem skupaj stisne."

"Zakaj pa grejo ljudje ponoči tje!" pristavi drugi stražnik popolnoma ravnodušno.

"Ali jaz mislim, da bi bilo dobro, da bi šli pogledati," jima predlaga Jozua, "jaz vidim, da imata vidva pod vašimi suknjami električne svetilke, s pomočjo vajinih svetilk bi se dalo vseeno nekaj videti, kaj da se je dogodilo!"

Oba stražnika se sedaj začudeno spogledata.

"Radi mene," reče sedaj eden izmed teh dveh, "akoravno bo naš trud zaman!"

Medtem pa je še eni klic na pomoč predrl iz daljave na njih ušesa, nato pa zopet nočni mir zavladala.

"Je li ta pot jako rabljena?" vpraša Jozua.

"Rabi se jo precej in je tudi vedno širja proti drugemu koncu," odgovori eden izmed stražnikov, "z one strani prihaja vedno dosti potnikov sem, kateri ne marajo, da bi se z železnico vozili."

"Potniki?" vpraša Jozua začudeno, "od kot pa vendar?"

"No temu se pa res ni tako začuditi, iz gorovja, in pa iz Humbolt-izliva, kjer se sedaj vrejuje nova kolonija."

"In vsi ti ljudje uporabljajo to pot preko Diabolo-močvirja?"

"Ja prav gotovo predno pridejo pot naokoli se ne ljubi nobenemu delati."

Ti trije možje se napotijo sedaj v smeri proti oni prej omenjeni poti. Kakor jim je bilo videti, se jim ni prav nič mudilo. Za pomagati ni bilo tukaj nič, po mnenju teh dveh stražnikov, katera sta sedaj svoji električni svetilki potegnili izpod sukenj, ona dva sta storila to uslugo samo radi tujega gospoda, kateri je ravno slučajno na nju naletel, da gresta z njim do Diabolo-močvirja. Po njih mnenju se ne bo našlo od ponesrečenega človeka nobenega sledu več, ker močvirje je bilo skozi in skozi jako globoko, in je vsako žrtev, katera mu je prišla v goltanec takoj požrla, da ni bilo o nji ne sluha ne duha. —

ARMENIJINO PRIZNANJE
"Mr. Vanderbrook," naznači služabnik Harry, stoječ med vratni nebe sobe v kateri je Armenia prav udobno sedela na stolu.
Ona je bila sama in je držala v rokah list od ravnatelja iz blaznice San Jago, katerega je ravnokar sprejela.
Sedaj ga takoj skupaj zvije in se vstane.
"Mr. Vanderbrook mi je dobrodošel," reče ona.
Služabnik Harry odpre vrata in vljudno povabi Vanderbrooka z globokim poklonom, da naj vstopi v sobo.
Miljonar iz New Yorka se prikaže med vratni in stopa nato po preprogi proti Armeniji, medtem se je pa služabnik Harry brez vsakega šuma odstranil iz sobe.
"Vi ste gotovo presenečena, da me vidite tukaj Mylady," reče on z ledeno vljudnostjo, "prosim, da mi oprostite moji navzočnosti, jako nujne zadeve so me zvodile sem do vas!"
"Vi ste mi vedno dobro došli Mylord," odgovori Armenia z zaničljivim nasmeškom, "v

čas si štejemo vaš obisk. Prosim usedite se!"

Vanderbrook je zahteval ugodil. In sedaj se usede tudi Armenia.

Nastala je globoka tišina v sobi.

"Prosim da mi dovolite najprvo neko vprašanje Mylady," prične Vanderbrook po kratkem odmoru, "sva tukaj brez skrbi, da bi nas kdo ne slišal?"

"Vi pa imate nekaj prav skrivnostnega za govoriti," se smeje Armenia nekako prisiljeno, "ali se gre tukaj za kakšno skrivnost?"

"Gre se za strašno izvanredno stvar na vsak način Mylady, se dobe stvari, o katerih se samo takrat govori, kadar tretja oseba ne sliši!"

Armenia je spremenila barvo na obrazu. Ona si je mislila v tem trenutku, da je Vanderbrook kaj izvedel o oni nevarni skrivnosti, katera se tiče Edwardove prve žene.

"Govorite vendar odkritosrčno Mylord," reče sedaj ona, "ni nobenega človeka v bližini. Predvsem sem pa jako rado-

vedna, odkod vse to povpraševanje, če je varno govoriti!"

"Pustite me najprej moje sožalje izreči Mylady, ne misli bi kaj takega od vas, da boste zavzeli tako pot, katera vse naše interese loči," prične Vanderbrook, "jaz mislim odstop od najinih načrtov, katere Murray in jaz zasledujemo."

"Jaz mislim, da je ta moja izjava na trdni podlagi in to podlago smem imenovati nepremagljivo!"

"To je jako nevarna beseda Mylady, ker moje mnenje, katero me vodi sem je, dotično vašo izpoved zrušiti! Jaz prihajam sem, da vas najprvo prosim, da vzamete besedo nazaj. Zagotavljam vam, da če ostanete pri besedi kot ste jo že izustili, vam bodo naši načerti donasili tako velikanske svote denarja, da si jih vi sedaj niti predstavljati ne morete, in vse izgube vašega soproga bodo dvakrat pokrite; ako pa boste vodili zvezo z našimi naprotniki, no potem pa pripišite sebi vse posledice; ker znajo postati za vas jako resne, bolj rečeno nevarne!"

Armenia se vstane strašno razžaljena.

"Vi mi pretite, Mylord?" vpraša ona vsa pobledela v obraz.

"Imenujmo mi to izgovor, kateri nas zamore vse do enega prav zadovoljivega cilja pripeljati," popravi Vanderbrook in se tudi vstane.

"Jaz prosim, da brez vsakih ovinkov preidete k stvari Mylord, ker jaz nisem nikakor pri volji v ti smeri dalje razpravljati!" odgovori Armenia z hladnim ponosom.

"Bilo bi mi ljubo in prijet-

no Mylady, da bi si zamogel prihraniti razdornih besed med nama, katere vi imenujete pret-nje," reče Vanderbrook, "bilo bi nama še jako mnogo stvari prihranjenih, ko bi vas jaz mogel pripraviti v tek, da bi vi vašo izjavo preklicali."

"Jaz vam ponavljam še enkrat Mylord, da moja izjava ostane tako trdna kot siva skala."

"No tako, toraj vi ne marate nobene zveze! Toraj ne pozabite, da se vaše nasprotstvo ne da nič več preobrniti, nič več zoperstavljati, ali še celo vstavljati! Moje vprašanje, katero me je sem vodilo, se dotika neke velike skrivnosti, katera se tiče vaše hiše Mylady. Povedalo se mi je, da je nekaj skritega v ti hiši, da, pojdemo še dalje, ker jaz se ne bojim ničesar, da bi vas ne seznanil s to stvarjo! Povedalo se mi

V BLAG SPOMIN
OSME OBLETNICE SMRTI NAŠEGA
BLAGOPOKOJNEGA
SOPROGA IN OČETA

Frank Marinčič

ki je za vedno zatisnil svoje
dobre oči 14. avgusta 1936.

Ob tužni obletnici se Te spominjamo z ljubeznijo v svojih
sreih. Ob Tvojem hladnem grobu
klečimo in iščemo blagih
spominov. Počivaj mirno, ne-
zabni soprog in ljubi oče, do
svidenja nad zvezdami.

Žalujoci:

SOPROGA in OTROCI.
Cleveland, O. 14. avg. 1944.

Trebušne podpore

Pri nas dobite vse velikosti

trebušne podpore

(Abdominal Supports)

Mandel Drug

Lodi Mandel, Ph. G., Ph. C.

SLOVENSKI LEKARNAR
15702 Waterloo Rd.
Cleveland 10, Ohio

Lekarna odprta: Vsak dan od 9:30
dopoldne do 10 zvečer.

V BLAG SPOMIN

OSME OBLETNICE SMRTI NAŠEGA
BLAGOPOKOJNEGA SINA IN
BRATA

Anthony Russ

ki je v najlepši mladeniški dobi pre-
minil dne 14. avgusta, 1936.

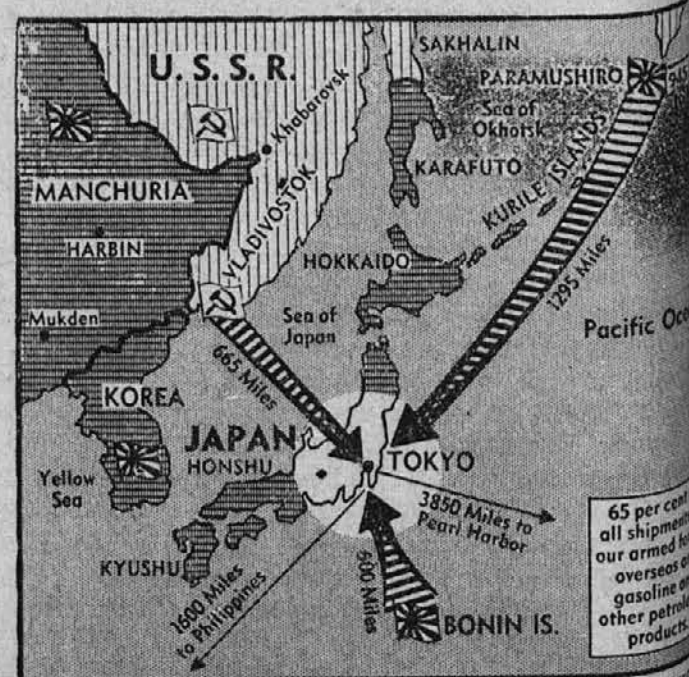
Dragi, ljubljani sin in dobri bratec.
Tužna so nam srca, bridka in grenka
nam je solza, ki neusahljivo drči preko
lica na Tvoj prezgodnji grob. Dva
sinova, dva brata in na božji njivi dva
grobova v cvetu mladeniških let, je
mater, očetu, bratu in sestrji globoko
in nikoli zhečljena rana. Čujta, ljub-
ljena sinova in brata našo prošnjo k
Bogu: Bodi Vama lahka rodna zemlja!

Žalujoci:

STARŠI, BRAT in SESTRA

Cleveland, O., 14. avgusta 1944.

S treh strani na Tokyo

Courtesy THE STANDARD OIL CO. (OHIO)

Med tem ko je Nemčija na umiku in že skoro tepena
gotovo, da se bodo Združeni narodi obrnili proti Japoncem
vražniku št. 1. Kaj vse čaka Japonce po porazu Nem-
tako kaže, da ničesar drugega kot popolno uničenje. Ge-
ljevid nam kaže tri možnosti in sicer, da naša armada
Bonnin otok, ki je oddaljen komaj 600 milj od Tokya,
vzamejo Kurila otočje, ki je 1295 milj od Tokya, ali pa
napove vojno Japonski in bi odprla zrakoplovna polja
odkjer bi imeli bombniki do Tokya komaj 665 milj. Sp-
pa nam kaže prizor, ko je tovorna ladja pripeljala tako-
trebni "100 octane" gazolin na ne imenovan otok na Pa-
novimi postojankami pa je to dovažanje veliko olajša-
potrebno gorivo lahko dovažajo s tankerji namesto v
nam kaže gornja slika.

ŽENINI IN NEVESTE

Naša slovenska unijaka tiska-
na vam tiska krasna poročna
vabila po jako zmerni ceni. Pri-
dite k nam in si izberite vzorec
papirja in črk.

Ameriška Domovina

6117 St. Clair Ave.

HENDERSON

V BLAG SPOMIN

PETE OBLETNICE SMRTI NAŠE-
GA BLAGOPOKOJNEGA OČETA

JOHN ŽURGA

ki je za vedno zatisnil svoje mile oči
dne 13. avgusta, 1939.

Dragi in nezabni oče! Danes je mi-
nilo že pet let, odkar si se za vedno
ločil od nas. Že pet let tugujemo nad
Tvojim grobom in jadrnega srca klče-
mo Tvoje sladko ime. Ob Tvojem
grobu poleg sosedine Tvoje soproge
in naše blagopokojne ljubljene matere
Vama močno žalostni kličemo: Spo-
čitja se v Bogu do svidenja nad zvez-
dami!

Žalujoci:

OTROCI in SORODNIKI.

Cleveland, O., 14. avgusta, 1944.